СИЈЛЕ

www.szs-railsyn.org

ЛИСТ СИНДИКАТА ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ • ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО • ГОДИНА XVII • НОВЕМБАР 2013. • БРОЈ 195

СКАНДАЛОЗНО И НЕЧУВЕНО

ГЕНЕРАЛНИ ДИРЕКТОР „ЖЕЛЕЗНИЦА СРБИЈЕ“ АД ЗАБРАНИО СИНДИКАТУ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ УЛАЗАК У ПОСЛОВНУ ЗГРАДУ И РАДНЕ ПРОСТОРИЈЕ У НЕМАЊИНОЈ БР. 6!?! ОД ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗАТРАЖЕНА ХИТНА СМЕНА ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА ДРАГОЉУБА СИМОНОВИЋА

ПОСЛЕДЊА ВЕСТ

ОДРЖАНА КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА ШТАМПУ

Синдикат железничара Србије, 11. децембра одржао је конференцију за штампу, у својим просторијама у пословној згради „Железница Србије“ ад.

Конференцији су, поред Председништва СЖС и председника Већа ССС, Љубисава Орбовића, присуствовали и представници Уније синдиката.

Од представника медија: Радио Београд 1, Агенција Бета, Привредни преглед и лист Данас.

Теме конференције биле су:

1. Потпуно одсуство социјалног дијалога између синдиката и послодавца, на који је послодавац обавезан по Закону о раду и Колективном уговору за „Железнице Србије“ ад, немогућност учешћа синдиката у свим активностима у предузећу, које су од животног значаја за запослене, као и онемогућавање синдикалног рад и деловања

2. Самовоља генералног директора у вођењу кадровске политике и пријем запослених

3. Катастрофални резултати у спровођењу пословне политике, у области безбедности железничког саобраћаја, безбедности и здравља на раду,у области набавки, закључивање штетних уговора, као и бројне злоупотребе, о чему је закључак донела и Скупштина „Железнице Србије“а.д. на седници одржаној дана 3. децембра 2013. године.

Председник Већа СССС, Љубисав Орбовић, дао је пуну подршку СЖС у настојању решавања великих проблема који директно утичу на социјално-материјални положај запослених.

„Забрана рада СЖС у просторијама у којима ради већ двадесет година, а које нису елитне, је атак на запослене и синдикални покрет“, рекао је Орбовић.

Р. В.

СКАНДАЛОЗНО И НЕЧУВЕНО

ГЕНЕРАЛНИ ДИРЕКТОР „ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ“ АД ЗАБРАНИО СИНДИКАТУ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ УЛАЗАК У ПОСЛОВНУ ЗГРАДУ И РАДНЕ ПРОСТОРИЈЕ У НЕМАЊИНОЈ БР. 6!?! ОД ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗАТРАЖЕНА ХИТНА СМЕНА ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА ДРАГОЉУБА СИМОНОВИЋА

Синдикални покрет на српским железни - цама дочекао је и тај тренутак, да се први пут у историји постојања железнице у Србији практично забрани рад и деловање Синдиката железничара Србије. Дана 6.12.2013. године, председнику Синдиката железничара Србије, заменицима председника, генералном секретару, члановима Председништва, стручним сарадницима и осталим члановима, забрањен је улазак у пословну зграду „Железнице Србије“ а.д, а самим тим и у радне просторије број 152, 153, 154 и 155 које се налазе у приземљу зграде. Забрану је спровео Душан Маринковић, главни координатор за безбедност и надзор, уз асистенцију већег броја чланова обезбеђења. Образложио је да спроводи усмену наредбу ге - нералног директора „Железнице Србије“ а.д. Драгољуба Симоновића.

Све је почело једностраним, од стране синдиката ничим изазваним, обавештењем које је 18.11.2013. године Синдикату железничара Србије доставио помоћник генералног директора за зависна предузећа Мирко Диковић. У обавештењу се Синдикат железничара Србије обавезује да канцеларије број 152, 153, 154 и 155, које се налазе у пословној згради „Железнице Србије“ а.д испразни од лица и ствари најкасније до 22.11.2013. године и кључеве преда Душану Маринковићу, главном координатору за безбедност. Истовремено, Синдикат железничара Србије се обавештава да су му обезбеђене друге просторије, канцеларије број 7, 8 и 9, које се налазе у Београду, улица Савска број 19. И све то без икаквог разлога, образложења и договора са Синдикатом железничара Србије, иако је коришћење просторија регулисано чланом 122. Колективног уговора, чији је потписник као уговорна страна и Синдикат железничара Србије. Без обзира на то што су просторије у Савској улици неодговарајуће и по броју, распореду и површини, послодавац у лику генералног ди - ректора је сматрао да је довољно да пошаље обавештење и примени голу силу у решавању свог принципа да „синдикате неће да види у згради“. На тај начин је онемогућио редован рад и деловање Синдиката железничара Србије, као слободне организације запослених, довео у пи - тање остваривање загарантованих права запослених на слободу синдикалног деловања и ти - ме начинио низ озбиљних прекршаја Устава Републике Србије, Закона о раду, Конвенција ме - ђународне организације рада и Колективног уговора. Наравно, Синдикат железничара Србије није могао да пристане на овакав начин деловања послодавца. Одлуку о неприхватању захте - ва за исељење донео је једногласно и Репу - блички одбор СЖС на седници одржаној 27.11.2013. године, тако да је СЖС известио генералног директора да не прихвата захтев за исељење из просторија које користи више од двадесет година и „замолио“ га да се уздржи од свих насилних радњи у покушају да СЖС спречи да користи просторије. Како се директор оглушио о захтеве и применио силу 6.12.2013. године, Синдикат железничара Србије је по други пут о насталој ситуацији известио председника Републике Србије, председника Владе Републике Србије, првог потпредседника Владе, министра саобраћаја и министра за рад, запошљавање и социјалну политику, тражећи ХИТНУ СМЕНУ ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА ДРАГОЉУБА СИМОНОВИЋА. Не само због овог „насилног“ понашања, већ и због потпуног изостанка обавезног социјалног дијалога са репрезентативним синдикатима по свим питањима од значаја за запослене, избегавања законске обавезе информисања репрезентативних синдиката о броју и структури новозапослених (члан 9. Колективног уговора), неконтролисаном, неселективном и често непотребном пријему нове радне снаге (супротно Плану пословања), смене искусних, проверених и стручних кадрова и постављање новопримљених, неискусних и нестручних кадрова, који се први пут сусрећу са железницом и низа других, погрешних и штетних пословних потеза који не доприносе даљем развоју „Железнице Србије“ а.д, а о којима је расправљала и Скупштина „Железнице Србије“ а.д. на седници одржаној 3.12.2013. године и донела закључак да о томе извести Владу Републике Србије у циљу предузимања одговарајућих мера.

Синдикат железничара Србије је у борби за очување права на слободан рад и деловање до - био пуну подршку Савеза самосталних синдика - та Србије, који се преко председника Љубисава Орбовића активно укључио у решавање насталог проблема.

Кроз свакодневна реаговања чланства, Председништво Синдиката железничара Србије добија пуну подршку за своје деловање уз захтеве да се право на рад и слободно деловање брани свим методима и средствима синдикалне борбе.

У наставку доносимо целу генезу догађаја, кроз комплетну документацију која је пратила ове догађаје.

П. Спасић

ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ

КАБИНЕТ ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА

Помоћник генералног директора за зависна предузећа
тел: 2687-736, жат:52-62

Број: 04/2013- 449
Дана: 18.11.2013. године
Београд

СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ

Београд

ПРЕДМЕТ: Обавештење

Обавештавам вас да сте у обавези да канцеларије број 152, 153, 154 и 155, које се налазе у пословној згради „Железнице Србије" ад, Београд, Немањина 6, испразните од свих лица и ствари најкасније до 22.11.2013. године и кључеве предате Маринковић Душану, главном координатору за безбедност и надзор, канцеларија 149.

У складу са чланом 122. тачка 1) Колективног уговора за ЈП „Железнице Србије", Синдикату железничара Србије, обезбеђене су просторије које се налазе у Београду, Савска 19, улаз 3, приземље, канцеларије број 7, 8 и 9, које су одређене за репрезентативни синдикат. Кључеве наведених просторија преузећете записнички од Маринковић Душана.

ПОМОЋНИК ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА

Мирко Диковић, дипл. инж.

БРОЈ: 2046
21.11.2013. године

„ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ“ АД
ПОМОЋНИКУ ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА ЗА ЗАВИСНА ПРЕДУЗЕЋА
-Господин Мирко Диковић-

ПРЕДМЕТ: одговор на обавештење број
04/2013-449 од 18.11.2013. године

21 NOV 2013

Дана 18.11.2013. године, под бројем 04/2013-449, доставили сте Синдикату железничара Србије обавештење да је у обавези да канцеларије број 152, 153, 154 и 155 које се налазе у Београду, ул. Немањина бр.6, у пословној згради „Железнице Србије“ а.д. испразни од лица и ствари најкасније до 22.11.2013. године. Истовремено, обавештавате нас да сте нам обезбедили три просторије које се налазе у Београду, ул. Савска бр. 19, а све у складу са чланом 122. Тачка 1) Колективног уговора за ЈП „Железнице Србије“.

За Синдикат железничара Србије, достављено обавештење је неприхватљиво из следећих разлога:

Синдикат железничара Србије има својство правног лица и на основу Закона о раду уписан је у Регистар синдиката код Министарства рада, запошљавања и социјалне политике са седиштем у Београду, ул. Немањина број 6. Регистрација синдиката извршена је на основу стварног седишта синдиката, у пословној згради „Железнице Србије“ а.д, ул. Немањина број 6, у просторијама 152, 153, 154 и 155, које Синдикат железничара Србије користи 20 година, а што је касније и дефинисано и потврђено Колективним уговором за ЈП „Железнице Србије“, чланом 122. Тачка 1) цитирамо: „Генерални директор обезбеђује синдикату коришћење одговарајућих просторија за његово деловање, редован рад и састанке руководства, без накнаде трошкова, и то: 1) за Синдикат железничара Србије три просторије и коришћење сале за састанке, у месту седишта послодавца“. Из Закона о привредним друштвима и решења о регистрацији „Железнице Србије“ а.д, недвосмислено проистиче да је седиште послодавца у Београду, ул. Немањина број 6, тако да Синдикат железничара Србије садашње просторије користи у свему у складу са Законом и Колективним уговором.

Даље, како и сами наводите, питање коришћења просторија дефинисано је Колективним уговором, чији су потписници Синдикат железничара Србије, послодавац и Влада Републике Србије, што значи да представља заједничку вољу и обавезу да га заједнички примењујемо и да евентуалне спорове решавамо мирним путем, договором и споразумно, као равноправне уговорне стране. Уколико сматрате да има било каквих спорова у примени члана 122. Колективног уговора у погледу коришћења просторија, у духу

WWW.SINDIKAT.RS
WWW.ITF.ORG.UK
WWW.ITF.ORG.UK/ETF
Nemanjina 6 (soba 153)
11000 Beograd
tel/fax: 381(0)113618354
ztp_szs@yahoo.com
railsynd@open.telekom.rs
www.szs-railsyn.org
žiro račun: 330-4002026-89

одредаба Колективног уговора било је неопходно да нас о томе благовремено известите и позовете се на члан 142. Колективног уговора који регулише начин решавања спорова у примени Колктивног уговора. Из наведених разлога, обавештење које сте доставили је потпуно неприхватљиво, достављено у незаконитој форми обавештења, без икаквог образложења и могућности да се на правно ваљан начин упути приговор, жалба или друго правно средство, а одређени рок за исељење је крајње непримерен, готово злонамерно кратак.

Синдикат железничара Србије на просторијама у Београду, ул. Немањина број 6, има закониту, савесну и праву државину и у односу на то је организовао свој редован рад и активности и целокупно деловање за преко 6000 чланова прилагодио условима које за рад и деловање одређују просторије број 152, 153, 154 и 155, у погледу услова за рад носилаца функција у СЖС, техничког особља, средстава везе, телекомуникација и осталих информационих система, врсте и димензија намештаја и осталих средстава за рад. Измештање из ових просторија, без воље синдиката, довело би у питање ефикасно и у складу са Законом и Колективним уговором слободно деловање синдиката, редован рад и обављање других, за запослене веома значајних активности, а што је у супротности са Уставом Републике Србије, важећим законима и међународно ратификованим конвенцијама које обавезују све правне субјекте, па и послодавце, да се уздрже од свих активности које за последицу имају онемогућавање слободног деловања синдиката.

Напомињемо још једном да смо, када је у питању примена Колективног уговора, потпуно равноправне уговорне стране, тако да је неприхватљиво наметање воље једне уговорне стране другој са позиција силе, претњи и оваквим обавештењима, јер СЖС наведене просторије не користи на основу закупа па да нам као закуподавци отказујете даље коришћење, већ на основу Закона и Колективног уговора.

На основу наведеног, молимо Вас да се уздржите од свих активности које би за последицу имале насилно избацивање СЖС из просторија у пословној згради „Железнице Србије“ а.д. и да сваки евентуални спор у примени Колективног уговора решавамо мирним путем, договорно и у складу са Законом и Колективним уговором.

ПРЕДСЕДНИК
СИНДИКАТА ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ
Мирко Лазић

ДОСТАВЉЕНО:

- Председнику Владе Републике Србије
- Првом потпредседнику Владе Републике Србије
- Министру саобраћаја у Влади Републике Србије
- Генералном директору „Железнице Србије“ а.д.
- Председнику Савеза самосталних синдиката Србије

Примила:
22.11.2013

СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ

TRADE UNION OF RAILWAYMEN OF SERBIA • GEWERKSCHAFT DER SERBISCHEN EISENBAHNER • SYNDICAT DES CHEMINOTS SERBES

БРОЈ: 2051
БЕОГРАД, 21.11.2013. године

САВЕЗ САМОСТАЛНИХ СИНДИКАТА СРБИЈЕ
ПРЕДСЕДНИКУ
-Господин Љубисав Орбовић-

У више наврата смо Вас известили да са пословодством „Железнице Србије" а.д, пре свега са генералним директором, немамо одговарајућу сарадњу и квалитетан социјални дијалог, у мери у којој је то предвиђено Законом о раду и Колективним уговором. Напротив, послодавац користи сваку прилику да на различите начине маргинализује и отежа рад синдиката, са очигледном намером да се временом синдикат потпунмо искључи из свих активности које су од животне важности за запослене.

Врхунац „демонстрације" силе десио се 18.11.2013. године, када нам је помоћник генералног директора доставио обавештење број 04/2013-449, којим нас обавештава да смо у обавези да канцеларије број 152, 153, 154 и 155, које у пословној згради „Железнице Србије" а.д. користимо за редован рад 20 година, испразнимо од лица и ствари најкасније до 22.11.2013. године и кључеве предамо главном координатору за безбедност и надзор !? Истовремено, послодавац нас обавештава да нам је обезбедио три просторије у Београду, ул Савска бр. 19, за које напомињемо да су неодговарајуће, како по површини, тако и по распореду и осталим карактеристикама које не омогућавају ефикасан рад и деловање.

Синдикат железничара Србије је доставио послодавцу одговор, у коме се истиче да је захтев за исељење потпуно неприхватљив, из разлога које смо навели у одговору.

С обзиром да сте упознати са проблемом, Синдикат железничара Србије, као члан Савеза самосталних синдиката Србије, од Вас тражи став у вези насталог проблема, као и пуну подршку у његовом решавању. Молимо Вас да нам Ваш став и евентуалну подршку доставите у писаном облику, како би могли да наставимо борбу за одбрану елементарних права на рад и деловање.

ПРЕДСЕДНИК
СИНДИКАТА ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ

Мирко Лазић

WWW.SINDIKAT.RS
WWW.ITF.ORG.UK
WWW.ITF.ORG.UK/ETF
Nemanjina 6 (soba 153)
11000 Beograd
tel/fax: 381(0)113618354
ztp_szs@yahoo.com
railsynd@open.telekom.rs
www.szs-railsyn.org
žiro račun: 330-4002026-89

САВЕЗ САМОСТАЛНИХ СИНДИКАТА СРБИЈЕ

11000 Београд, Трг Николе Пашића 5, Тел: Кабинет председника 011/333 5 165, Секретар већа 011/323 1 505, Централа 011/333 5 333, Факс 011/324 1 322, ПИБ 100063070, Матични број 07002211, Текући рачун 355-1014774-54
E-mail: office@sindikat.rs; www.sindikat.rs

Број: 05-321

Београд: 25.11.2013.

СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ
Мирко Лазић, председник

Поштовани,

Савез самосталних синдиката Србије осуђује одлуку руководства Железнице Србије да из пословне зграде исели Синдикат железничара Србије, чиме му је онемогућен ефикасан рад и деловање.

Савез даје пуну подршку напорима и активностима које чини Синдикат железничара Србије у борби за своја и права запослених у том јавном предузећу.

Исељење из просторија које овај синдикат користи већ 20 година и најава пресељења у неадекватни простор у другу зграду, представља кршење закона и Колективног уговора, са циљем да се, у крајњем случају, маргинализују активности највећег синдиката у Железници Србије.

Овим потезом генерални директор Железница Србије је показао недостатак воље за успостављање квалитетног социјалног дијалога, на који је, по Закону и Колетивном уговору, обавезан.

Тиме послодавац покушава да на сваки начин отежа рад синдиката који окупља више од 6.000 чланова и тако га потпуно искључи из свих активности које су од животне важности за запослене.

Подсећамо пословодство Железница Србије да Синдикат железничара Србије већ користи одговарајуће просторије, тако да је апсолутно непотребно његово пресељење у други простор.

Захтевамо од генералног директора Железница Србије да се уздржи од даљих активности које ће за последице имати отежан рад и деловање Синдиката железница Србије, као и да се у свему придржава важећих закона, Колективног уговора и међународних конвенција које предвиђају слободан и несметан рад синдиката, као репрезентативне организације запослених.

Желимо вам да истрајете у својим захтевима, јер право на синдикално деловање је предуслов за успешан рад и синдиката и предузећа.

ПРЕДСЕДНИК
Љубисав Орбовић

СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ

TRADE UNION OF RAILWAYMEN OF SERBIA • GEWERKSCHAFT DER SERBISCHEN EISENBAHNER • SYNDICAT DES CHEMINOTS SERBES

БРОЈ: 2077
БЕОГРАД, 02.12.2013. године

„ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ“ АД
ГЕНЕРАЛНОМ ДИРЕКТОРУ
-Господин Драгољуб Симоновић-
ПОМОЋНИКУ ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА ЗА ЗАВИСНА ПРЕДУЗЕЋА
-Господин Мирко Диковић-

У вези Вашег обавештења број 04/2013-449 од 18.11.2013. године, достављамо Вам одлуку Републичког одбора Синдиката железничара Србије број 2069, донетој на XXIII редовној седници одржаној 27.11.2013. године.

Истовремено, у циљу решавања насталог проблема, захтевамо од Вас да хитно одржите састанак са Председништвом синдиката железничара Србије. Напомињемо да је Синдикат железничара Србије од момента када сте именовани за генералног директора „Железнице Србије“ а.д. изразио спремност за успостављање квалитетне сарадње и правог социјалног дијалога, у складу са улогом послодавца и синдиката, а све у интересу запослених чији смо легитимни представници, као и у интересу даљег развоја „Железнице Србије“ а.д. На жалост, морамо констатовати да до данашњег дана није успостављен прави социјални дијалог и партнерски однос на начин који би био у обостраном интересу. Последица тога је и наведено једнострано обавештење, достављено без икаквог претходног договора и образложења, са циљем да се и на тај начин маргинализује и отежа рад синдиката, са очигледном намером да се временом синдикат потпуно искључи из свих активности које су од животне важности за запослене.

Надамо се да ћете прихватити захтев за одржавање састанка и да ћемо у директном контакту разјаснити све евентуалне неспоразуме настале достављањем наведеног обавештења.

ПРЕДСЕДНИК
СИНДИКАТА ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ
Мирко Лазић

Nemanjina 6 (soba 153)
11000 Beograd
tel/fax: 381(0)113618354
ztp_szs@yahoo.com
railsynd@open.telekom.rs
www.szs-railsyn.org
žiro račun: 330-4002026-89

WWW.SINDIKAT.RS WWW.ITF.ORG.UK WWW.ITF.ORG.UK/ETF

БРОЈ: 2069
БЕОГРАД, 27.11.2013. године

На XXIII редовној седници Републичког одбора Синдиката железничара Србије, одржаној дана 27.11.2013. године, донета је следећа

О Д Л У К А

1. Синдикат железничара Србије не прихвата да просторије број 152, 153, 154 и 155, које се налазе у Београду, ул. Немањина број 6, у пословној згради „Железнице Србије" а.д, а које користи у складу са чланом 122. Тачка 1) Колективног уговора за „Железнице Србије" а.д, испразни од лица и ствари, на основу обавештења помоћника генералног директора „Железнице Србије" а.д. за зависна предузећа, број 04/2013-449 од 18.11.2013. године.
2. Овлашћује се Председништво Синдиката железничара Србије да, у случају репресивних мера од стране пословодства „Железнице Србије" а.д, предузме одговарајуће мере у заштити интереса Синдиката железничара Србије.
3. У складу са тачкама 1. и 2. ове одлуке, ангажују се средства Штрајкачког фонда у износу од 1.000.000,оо (један милион) динара и стављају се на располагање Републичком одбору СЖС.

О б р а з л о ж е њ е

Дана 18.11.2013. године, помоћник генералног директора „Железнице Србије" а.д, доставио је обавештење броjj 04/2013-449, којим Синдикат железничара Србије извештава да је у обавези да канцеларије број 152, 153, 154 и 155, које се налазе у пословној згради „Железнице Србије" а.д, Београд, ул. Немањина број 6, испразни од свих лица и ствари најкасније до 22.11.2013. године и кључеве преда Маринковић Душану, главном координатору за безбедност и надзор, канцеларија 149. Истовремено, Синдикат железничара Србије се извештава да су му, у складу са чланом 122. Тачка 1) Колективног уговора за ЈП „Железнице Србије", обезбеђене просторије које се налазе у Београду, Савска број 19, улаз 3, приземље, канцеларије број 7,8,9, које су одређене за репрезентативни синдикат, а да ће се кључеви од наведених просторија записнички преузети од Маринковић Душана.

WWW.SINDIKAT.RS
WWW.ITF.ORG.UK
WWW.ITF.ORG.UK/ETF
Nemanjina 6 (soba 153)
11000 Beograd
tel/fax: 381(0)113618354
ztp. szs@yahoo.com
railsynd@open.telekom.rs
www.szs-railsyn.org
žiro račun: 330-4002026-89

На XXIII редовној седници Републичког одбора, након уводног излагања отворена је расправа поводом достављеног обавештења помоћника генералног директора. Сви учесници у расправи констатовали су да је обавештење неприхватљиво, достављено без икаквог образложења и у форми која није у складу са Законом о раду и Колективним уговором и не доприноси остваривању основне функције и синдиката и послодавца-деловање у правцу успостављања квалитетног социјалног дијалога и партнерског односа у интересу и запослених и „Железнице Србије“ а.д. Констатовано је да Синдикат железничара Србије за редован рад и деловање користи одговарајуће просторије у Београду, ул. Немањина број 6, број 152, 153, 154 и 155, у седишту послодавца, у свему у складу са чланом 122. Тачка 1) Колективног уговора, јер је Синдикат железничара Србије и уписан у регистар синдиката код Министарства рада, запошљавања и социјалне политике са седиштем на наведеној адреси, односно у седишту послодавца.

Констатовано је да оваквим, једностраним потезима, послодавац онемогућава редован рад и ефикасно деловање Синдиката железничара Србије, што је у супротности са слободом синдикалног деловања и остваривања основних услова за функционисање у складу са Законом, Колективним уговором и конвенцијама МОР-а.

Републички одбор овлашћује Председништво СЖС да може да предузме све неопходне мере у циљу заштите основних услова за рад и деловање, у случају да послодавац предузме репресивне мере у циљу реализације обавештења број 04/2013-449 од 18.11.2013. године. У складу са Статутом СЖС, ангажована су одређена средства Штрајкачког фонда у циљу подршке тачки 1. и 2. ове одлуке.

На основу свега што је изложено, донета је одлука као у диспозитиву.

ПРЕДСЕДНИК
СИНДИКАТА ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ

Мирко Лазић

СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ

TRADE UNION OF RAILWAYMEN OF SERBIA • GEWERKSCHAFT DER SERBISCHEN EISENBAHNER • SYNDICAT DES CHEMINOTS SERBES

БРОЈ: 2128
БЕОГРАД, 06.12.2013. године

„ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ“ АД
ГЕНЕРАЛНОМ ДИРЕКТОРУ Данка 6.12.
-Господин Драгољуб Симоновић-

Дана 06.12.2013. године, председнику Синдиката железничара Србије, члановима Председништва, стручним сарадницима и осталим члановима Синдиката железничара Србије забрањен је улаз у пословну зграду „Железнице Србије“ а.д. у Београду, ул. Немањина број 6 и тиме онемогућен приступ просторијама Синдиката железничара Србије број 152, 153, 154 и 155, које користи за редован рад и деловање на основу члана 122. Колективног уговора за „Железнице Србије“ а.д. На тај начин, у потпуности је онемогућен редован рад Синдиката железничара Србије, а тиме ускраћено и право на слободно деловање, гарантовано Уставом Републике Србије, Законом о раду и Конвенцијама Међународне организације рада.

Физичко спречавање уласка у зграду и усмено саопштавање о забрани, представницима Синдиката железничара Србије саопштио је Душан Маринковић, главни организатор за безбедност и надзор, уз асистенцију чланова обезбеђења. Образложио је да забрану спроводи на основу усменог наређења генералног директора „Железнице Србије“ а.д.

Почев од 18.11.2013. године, када сте нам доставили једнострано обавештење о обавези да просторије које користимо у пословној згради „Железнице Србије“ а.д, ул. Немањина број 6, испразнимо од лица и ствари, без икаквог образложења, па до данашњих дана, дописима број 2046 од 21.11.2013, године и број 2077 од 02.12.2013. године, обавестили смо Вас да је Ваш захтев неприхватљив, уз образложење које смо том приликом дали и замолили Вас да се уздржите од свих насилних радњи које би за последицу имале немогућност да СЖС користи просторије за редован рад и деловање. Такође смо од Вас захтевали хитно одржавање заједничког састанка на коме би кроз дијалог разрешили настали проблем, у обостраном интересу. На жалост, оглушили сте се о све наше молбе и захтеве и одлучили да поступите једнострано, самовољно и крајње непримерено. На тај начин сте учинили озбиљан прекршај и повредили Устав Републике Србије у члановима 3. 19. 21. и 60, Закон о раду Републике Србије у члановима 109. и 110, Конвенције Међународне организације рада (МОР) број 87 и 98, као и Колективни уговор, члан 122.

WWW.SINDIKAT.RS
WWW.ITF.ORG.UK
WWW.ITF.ORG.UK/ETF
Nemanjina 6 (soba 153)
11000 Beograd
tel/fax: 381(0)113618354
ztp_szs@yahoo.com
railsynd@open.telekom.rs
www.szs-railsyn.org
Žiro račun: 330-4002026-89

На основу наведеног, а у циљу омогућавања Синдикату железничара Србије да редовно ради и делује, захтевамо од Вас да хитно повучете усмену забрану о уласку представника Синдиката железничара Србије у пословну зграду „Железнице Србије“ а.д. и просторије 152, 153, 154 и 155, најкасније 09.12.2013. године. Истовремено, још једном захтевамо да се 09.12.2013. године одржи хитан заједнички састанак у циљу решавања насталог проблема, уз обавезно присуство председника Савеза самосталних синдиката Србије Љубисава Орбовића.

У супротном, бићемо принуђени да легитимно право на рад и деловање бранимо свим средствима и методама синдикалне борбе, о чему ћемо известити председника Републике Србије, председника и првог потпредседника Владе Републике Србије, ресорна министарства, европску и интернационалну организацију рада (ЕТФ И ИТФ) чији смо пуноправни чланови, представнике Европске уније у Србији и целокупну јавност.

Још једном се надамо да ћете прихватити наше најдобронамерније захтеве за успостављање потпуне, равноправне и конструктивне сарадње по свим питањима од заједничког интереса и интереса запослених, у мери у којој је то предвиђено важећим законодавством и да ћете се уздржати од даљих једностраних и самовољних поступака које могу довести до несагледивих последица.

ПРЕДСЕДНИК
СИНДИКАТА ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ

Мирко Лазић

ДОСТАВЉЕНО:
- **ПРЕДСЕДНИКУ СКУПШТИНЕ „ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ“ АД**
  Господин Зоран Аћелковић 06.12.13.
- **ИЗВРШНОМ ДИРЕКТОРУ ЗА ИНФРАСТРУКТУРУ И ПРЕВОЗ**
  Господин Предраг Јанковић 06.12.
- **ИЗВРШНОМ ДИРЕКТОРУ ЗА СТРАТЕГИЈУ, РАЗВОЈ И ЗАЈЕДНИЧКЕ ПОСЛОВЕ**
  Господин Светозар Ћапин – 06.12.
- **ПОМОЋНИКУ ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА ЗА ЗАВИСНА ПРЕДУЗЕЋА**
  Господин Мирко Диковић – 09.12.13.
- **ПРЕДСЕДНИКА САВЕЗА САМОСТАЛНИХ СИНДИКАТА СРБИЈЕ**
  Господин Љубисав Орбовић 9.12.2013.

БРОЈ: 2129
БЕОГРАД, 06.12.2013. године

ПРИМЉЕНО: 06. 12. 2013

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВЕОГРАД
ПРИМЉЕНО: 06 DEC 2013

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ГЕНЕРАЛНИ ДИРЕКТОРАТ ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ
БЕОГРАД
Примљено: 6 12 2013

ПРЕДЕСЕДНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
-Господин Томислав Николић-
ПРЕДСЕДНИКУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
-Господин Ивица Дачић-
ПРВОМ ПОТПРЕДСЕДНИКУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
-Господин Александар Вучић-
МИНИСТРУ САОБРАЋАЈА
-Господин Александар Антић-
МИНИСТРУ РАДА, ЗАПОШЉАВАЊА И СОЦИЈАЛНЕ ПОЛИТИКЕ
-Господин Јован Кркобабић-

Поштовани,

Дана 06.12.2013. године, на онову усменог наређења генералног директора „Железнице Србије“ а.д Драгољуба Симоновића, главни организатор за безбедност и надзор, уз астистенцију обезбеђења, забранио је председнику Синдиката железничара Србије, члановима Председништва, стручним сарадницима и осталим члановима Синдиката железничара Србије улазак у пословну зграду „Железнице Србије“ а.д. и своје просторије које користи за редован рад и деловање. Забрана је уследила усмено и без икаквог образложења. Свему је претходило једнострано и ничим образложено обавештење помоћника генералног директора за зависна предузећа, господина Мирка Диковића, број 04/2013-449 од 18.11.2013. године, о чему смо Вас већ известили, о обавези да просторије број 152, 153, 154 и 155 које Синдикат железничара Србије користи више од 20 година у пословној згради „Железнице Србије“ а.д, у складу са Колективним уговором, испразнимо од лица и ствари најкасније до 22.11.2013. године.
На наведено образложење, Синдикат железничара Србије је у два наврата, 21.11. и 02.12.2013. године, дописима упућеним генералном директору образложио зашто је захтев за исељењ из просторија неприхватљив и позвали га да хитно одржи састанак са Председништвом Синдиката железничара Србије, у циљу мирног и у складу са Законом и Колективним уговором, решавања насталог проблема. Међутим, генерални директор није прихватио крајње коректан предлог и наставио са једностраним, самовољним и крајње непримереним понашањем и поступањем, које је кулминирало забраном уласка у пословну зграду „Железниоце Србије“ а.д.

WWW.SINDIKAT.RS
WWW.ITF.ORG.UK
WWW.ITF.ORG.UK/ETF
Nemanjina 6 (soba 153)
11000 Beograd
tel/fax: 381(0)113618354
ztp_szs@yahoo.com
railsynd@open.telekom.rs
www.szs-railsyn.org
Žiro račun: 330-4002026-89

Оваквим поступањем, генерални директор „Железнице Србије“ а.д. вратио нас је у нека давно прошла времена апсолутизма и самовоље људи на власти, за која смо мислили да су давно прошла, чинећи истовремено озбиљне прекршаје Устава Републике Србије, чланови 3, 9, 21, 60, Закона о раду, чланови 209. и 210, Конвенција међународне организације рада (МОР), број 87 и 98 и Колективног уговора за „Железнице Србије“ а.д, члан 122. На тај начин је у потпуности онемогућен рад и деловање Синдиката железничара Србије, у који је учлањено око 6000 запослених и остваривање њихових права, што је незамисливо у ситуацији када свим средствима покушавамо да се као дражава придружимо Европској унији и породици цивилизованих и уређених држава и народа.

Данашња дешавања су само наставак самовољног и бахатог понашања генералног директора у свим сегментима живота и рада „Железнице Србије“ ад. На делу је потпуни изостанак социјалног дијалога са представницима запослених и учешћа репрезентативних синдиката у решавању свих питања од интереса за запослене, како је то предвиђено позитивним законодавством и Колективним уговором, што смо и изнели на конференцији за штампу одржаној 19.07.2013. године, неконтролисан, неселективан, нестручан, у највећој мери непотребан и супротан Плану пословања пријем радне снаге (до данас преко 200 са теденциојом даљег пријема на исти начин – имамо сазнања да је само у току јучерашњег дана примљено још 100 новозапослених), смена стручних, искусних и проверених стручњака са руководећих места и постављање неискусних, новопримљених и некомпетентних кадрова, такође без икаве стратегије, логике и супротно потребама процеса рада. То је довело до тога да у „Железнице Србије“ а.д. завлада клима мнесигурности, страха, неповерења и недостатка јасне стратегије даљег развоја. О свему томе, као и о многим, катастрофалним пропустима, расправљала је и Скупштина „Железнице Србије“ а.д. на седници од 03.12.2013. године и донала о томе закључак да Вас извести у циљу предузимања одговарајућих мера.

На основу свега што смо изнели, захтевамо **ХИТНУ СМЕНУ** генералног директора „Железнице Србије“ а.д. Драгољуба Симоновића. Због свега што се до сада дешавало и због данашње забране уласка у зграду и радне просторије, што је била кап у препуној чаши, извештавамо Вас да ће Синдикат железничара Србије право на редован рад и деловање бранити свим средствима и методама синдикалне борбе и да ће о практичној забрани рада известити међународне организације транспортних радника, европске (ЕТФ) и интернационалне (ИТФ), чији смо пуноправни чланови, представнике Европске уније у Србији, средства јавног информисања и целокупну јавност.

Надамо се да ћете предузети одговарајуће мере поводом настале ситуације, у циљу спречавања ескалирања догађаја у нежељеном правцу, без икакве кривице Синдиката железничара Србије, што може нанети несагледиву штету свима, нарочито сада када су у току интензивни напори Владе Републике Србије да уђемо у породицу развијених европских народа пријемом у Европску Унију.

У прилогу Вам достављамо:
- Обавештење помоћника генералног директора број 04/2013-449 од 18.11.2013.
- Одговор Синдиката железничара Србије број 2046 од 21.11.2013. године
- Одлуку Републичког одбора Синдиката железничара Србије број 2069 од 27.11.2013. године
- Допис генералном директору број 2077 од 02.12.2013. године
- Допис Савеза самосталних синдиката Србије број 05-321 од 25.11.2013. године
- Допис генералном директору „Железнице Србије" а.д, број 2128 од 06.12.2013.

ПРЕДСЕДНИК
СИНДИКАТА ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ

Мирко Лазић

САВЕЗ САМОСТАЛНИХ СИНДИКАТА СРБИЈЕ

11000 Београд, Трг Николе Пашића 5, Тел: Кабинет председника 011/333 5 165, Секретар већа 011/323 1 505, Централа 011/333 5 333, Факс 011/324 1 322, ПИБ 100063070, Матични број 07002211, Текући рачун 355-1014774-54
E-mail: office@sindikat.rs; www.sindikat.rs

Број: 05-359
Београд: 9.12.2013.

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Александар Вучић, први потпредседник

Поштовани,

Упркос договору који смо у више наврата постигли, и Ваше искрене жеље и напора да се оствари пуни социјални дијалог, и даље заштитници радничких права имају бројне проблеме на терену.

Један од драстичних примера је у „Железници Србије" а.д., у којој генерални директор Драгољуб Симоновић своју бахатост и самовољу исказује према Синдикату железничара Србије и осталим синдикатима у том предузећу.

Понашајући се као власник „Железница Србије", Симоновић је забранио улазак у службене просторије Синдиката железничара Србије, којем је, према решењу Министарства рада, званично седиште у пословној згради тог предузећа више од две деценије.

Без писменог обавештења синдикату, званично и приватно обезбеђење, које је генерални директор у међувремену ангажовао, онемогућен је улазак у службене синдикалне просторије челницима тог синдиката.

Тиме је највећем синдикату у том предузећу, који окупља 6.000 чланова, онемогућен даљи рад и деловање, упркос уставном и законском праву.

Овакву самовољу послодавца према легалном заштитнику радника нисмо забележили ни у приватним фирмама.

Молимо Вас да се, упркос Вашим многобројним обавезама, укључите у решавање овог проблема и тиме спречите даљу ескалацију сукоба, о којем ће бити обавештена и домаћа и иностранa јавност, као и међународне синдикалне организације.

С поштовањем,

ПРЕДСЕДНИК
Љубисав Орбовић

РО СЖС

ПОСЛОДАВАЦ КРЕНУО НА СЛЕПИ КОЛОСЕК

Стигло је обавештење о исељењу без икаквог образложења. Нацрт Закона о раду неприхватљив за СЖС. Дискриминација чланова СЖС од појединих шефова

Теме двадесет треће седнице Републичког одбора СЖС било је Обавештење, потписано од стране помоћника генералног директора, о обавези СЖС да се најкасније до 22. новембра испразне просторије од свих лица и ствари и предложени нацрт Закона о раду.

Председник СЖС Мирко Лазић у уводном делу обавестио је Републички одбор да је писменим и усменим путем тражио да због важности састанка, седници РО присуствује послодавац, али се нико од пословодства није удостојио да дође.

Недопустиво је да послодавц не присуствује седницама РО и представницима запослених, објасни све актуелности везане за нову организацију и систематизацију предузећа.

Обавештење о исељењу СЖС из Немањине 6, достављено је 18. новембра, са роком од три дана, што је недопустиво. Понуђене су неадекватне просторије које се налазе у Београду, ул. Савска бр. 19.

Овакав однос послодавца према највећем и најстаријем синдикату, који броји шест хиљада чланова, недопустив је, што је изазвало доста бурних реакција чланова РО. Речено је да је Председништво заузело ставове и упутило одговор на обавештење: Председнику Владе Републике Србије, првом потпредседнику Владе, министру саобраћаја, генералном директору и председнику Савеза самосталних синдиката Србије.

Такав однос је недопустив, јер СЖС који има својство правног лица и на основу Закона о раду уписан је у Регистар код Министарства рада, запошљавања и социјалне политике са седиштем у Београду у ул. Немањина број 6. СЖС у су легитимно додељене просторије користе двадесет година, што је дефинисано и колективним уговором. Обавештење о исељењу достављено

је без икаквог образложења.

Драгослав Антић је истакао да ЈСО ЗОП има проблем када је реч о просторијама у ул. Милоша Поцерца, с обзиром да је послодавац отказао закуп просторија и да се ЈСО сели у Макиш. Он је мишљења и очекује, неопходне гаранције где ће ЈСО уопште радити, јер је рок за исељење други децембар.

Антић је даље рекао, да је послодавац изоловао синдикат и тражи да Председништво заузме ставове и предлаже да се формира тело од три до пет чланова које би обавило разговор са послодавцем.

Драган Ранђеловић је рекао да је Председништво донело одлуку са једним гласом против и да РО о њој треба да се изјасни.

Ранђеловић је даље истакао, да се одбраном просторија брани синдикални покрет, нема социјалног дијалога, па се само од себе намеће потреба и за радикалнијим методама синдикалне борбе.

Братислав Минић је истакао да је овакав однос послодавца некоректан и да има доста кр-

шења одредаба Закона о раду и Колективног уговора од стране појединих руководилаца на терену. Запосленима се ограничавају замене смена и дискриминишу чланови СЖС.

Велики проблем лежи у чињеници да послодавац нема ни минимум воље за сарадњу са синдикатом. Он не жели да прихвати чињеницу да су послодавац и синдикат равноправне уговорне стране.

РО дао је пуну подршку репрезентативним централама Савеза самосталних синдиката Србије и УГС Независност поводом одлуке о иступању из преговора о изменама и допунама Закона о раду.

Наиме, ове две репрезентативне централе донеле су ову заједничку одлуку и позивају Владу и ресорно Министарство да обуставе даље преговоре о изменама Закона о раду и других

СЕКЦИЈА ЖЕНА СЖС

ИЗАБРАНА НОВА ПРЕДСЕДНИЦА СЕКЦИЈЕ ЖЕНА СЖС

Биљана Крстић

Због одласка у пензију досадашње председнице Секције жена СЖС, Снежане Солдо на седници Одбора Секције жена, одржаној 1. новембра, сходно Правилима о раду, за нову председницу Секције жена СЖС изабрана је Биљана Крстић из ЈСО ГД.

За потпредседницу је изабрана Славица Јовановић из ЈСО ЗОВС.

На седници је верификован и мандат новој чланици Одбора из ЈСО СТП, Драгани Диковић, која је на функцију председника Секције жена ЈСО СТП, изабрана уместо Снежане Солдо.

Такође, договорени су сви детаљи везани за организацију Хуманитарне акције за помоћ деци ометеној у развоју из Сремчице, која ће се одржати у свечаном салону железничке станице у Београду, 5. децембра са почетком у11 часова.

Славица Јовановић

В. Р.

Веће Савеза самосталних синдиката Србије дало је пуну подршку напорима и активностима које чини СЖС у борби за своја права и права запослених.

Упутило је захтев генералном директору да се уздржи од даљих активности које ће за последице имати отежан рад и деловање СЖС. У допису је такође наведено да је потребно да се послодавац у свему придржава важећих закона, Колективног уговора и међународних конвенција, које предвиђају слободан и несметан рад синдиката.

Предложене измене Закона о раду су за СЖС неприхватљиве, јер су усмерене на смањивање права радника.

закона, који директно утичу на материјални и социјални положај запослених.

Репрезентативни синдикати ће буде ли потребно, бранити свим расположивим средствима синдикалне борбе, право на рад, као основно људско право, али и право на пристојан и достојанствен рад.

На седници је верификован мандат новоизабраној председници Секције жена СЖС, Биљани Крстић из ЈСО ЗОП.

Донета је и одлука о издвајању новчаних средстава за набавку новогодишњег рекламног материјала.

Владимир Радојевић

ЈСО ЗС УП

ИСЕЉЕЊЕ УМЕСТО ДИЈАЛОГА

Стигао захтев за исељење синдиката из Немањине 6. Систематизација и реорганизација у илегали. Поново захтев за позајмице од 30 хиљада динара

На осмој редовној седници чланови Одбора ЈСО највише пажње су посветили актуелној ситуацији у предузећу и синдикату, са посебним освртом на обавештење пословодства за исељење синдиката из Немањине 6.

На почетку седнице верификован је мандат Влади Већићу у Одбор ЈСО, представнику београдске синдикалне организације.

Уводно излагање о актуелним дешавањима између две седнице поднео је Радомир Радусин, председник ЈСО. Он је рекао да је стигло обавештење пословодства синдикатима за исељење из Немањине 6. То се односи и на Синдикат железничара Србије. Такође, отказан је закуп за просторије у Милоша Поцерца, где се налазе канцеларије наших ЈСО. Председништво је одржало седницу, истакао је Радусин, и траже се решења за насталу ситуацију. Ступили смо у контакт са Љубисавом Орбовићем, председником Већа ССС као и са ресорним Министарством, са циљем решавања насталих проблема са пословодством предузећа, рекао је Радусин.

У наставку излагања изнео је став да планиране активности у погледу реорганизације и систематизације вероватно неће бити испоштоване. Систематизацију нико још није званично видео али има сазнања да се ради на постојећи број извршилаца. Уштеде које је увело пословодство нису у целом предузећу, оне су само делимичне, што се може видети на многим примерима, констатовао је Радусин.

У дискусији која је уследила постављено је питање, шта је са систематизацијом и реорганизацијом предузећа, стално се прича а нема ништа конкретно за сада? Зашто се крије од јавности, шта се ради и докле се стигло? Треба одлучно реаговати на допис пословодства у вези исељења али и тражити информације које значе егзистенцију радника. Истакнуто је да СЖС није више продоран и да само таворимо. Даље је речено да је ово тренутак када СЖС мора коначно да се бави решавањем проблема радника. Ово је тренутак када се показује, ко може, а ко не може да представља чланство. Они који то не могу, или не смеју, треба на време да одступе, речено је у дискусији.

Дискутанти су нагласили да подржавају све мере штедње које за циљ имају позитивне ефекте, али су и рекли, да оне не могу бити парцијалне као до сада. Једни штеде други расипају.

На крају диску сије донет је закључак, по коме се захтева од Председништва СЖС, да изађе са јасним ставом по питању исељења, као и да искаже свој став у вези понашања пословодства и резултатима њиховог једногодишњег рада. О свему је потребно обавестити и ширу јавност.

На седници је поновљен захтев, који је ЈСО дао пре годину дана, да се тражи повећање износа позајмице на 30 хиљада динара.

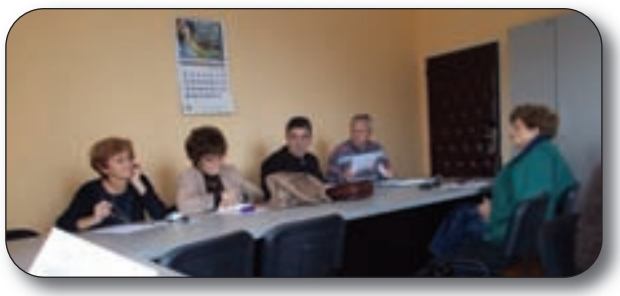

Чланови Одбора такође су предложили измене и допуне на Правилник Фонда солидарности у делу: тешке материјалне ситуације, статуса самохраних родитеља и накнаде за оштећење вида (диоптрије).

На крају седнице речено је да ће се 5. децембра организовати традиционална хуманитарна акција за помоћ „Сремчици“, те се позивају заинтересовани да узму учешћа у њој.

Душан Василић

ОДБОР СЖС ЧВОРА СОМБОР

ДОБРОВОЉНО СЕ ИЗЛАЖУ ОПАСНОСТИМА

Подела предузећа на два дела. Радници својом добром вољом без заштитне обуће и одеће. Зашто касне тендери? Злоупотреба радне дисциплине

Седмог новембра одржана је седница Одбора СЖС чвора Сомбор. Поред чланова Одбора седници су присуствовали: председник СЖС Мирко Лазић, председник ЈСО ЗОВС Марјан Јанковић и чланови Комисије за информисање.

Чланове Одбора сачињавају представници СЖС запослени у делатностиама: ЗОВС, ТКС, СП и ЗОП.

Уводно излагање дао је председник Одбора Драгољуб Остојић, који је пожелео добродошлицу присутнима, истакавши да у чвору има доста нагомиланих проблема које желе да реше ако је то могуће.

Мирко Лазић је рекао да је у предузећу и синдикату завладала некаква летаргија. Запослене интересује шта је са систематизацијом? Она се ради на бази постојећег стања запослених, рекао је он. Предстоји нам нови Закон о раду, ту се спроводе активности на релацији Већа ССС и Владе Републике Србије. СЖС и Веће имају координиране акције у том погледу. Очигледно је да генерални директор не сматра синдикате као партнере, рекао је Лазић, ићи ћемо на директне контакте са ресорним министарствима око решавања неких питања. Први потпредседник Владе Александар Вучић дао нам је „зелено светло“ за такве контакте.

Веће ССС ради на изради новог Статута, па ће у том смислу ићи израда и новог Статута СЖС. Биће одржана јавна расправа по том питању и Статут треба да буде по мери нове организације предузећа, истакао је Лазић.

Након излагања председника СЖС, присутни су поставили низ питања која су значајна за запослене. Прво питање које је постављено од стране председника Остојића било је, да ли ће бити поделе предузећа на два или три дела? Лазић је одговорио да ће предузеће бити подељено у првој фази на превоз и инфраструктуру. Од 2015. године превоз ће бити подељен на путнички и робни саобраћај.

Зоран Кирићић поставио је питање, зашто нема службене и заштитне одеће и обуће, зашто се касни и одуговлачи са тендерима за набавку и да ли радници морају да раде ако је немају? Лазић је одговорио да радници својом добром вољом раде без заштитне одеће и обуће. Много пута смо истицали овај проблем, рекао је, и то ћемо морати решавати са надлежним министарствима.

На седници је такође истакнут проблем слабог квалитета заштитне обуће и одеће и да је немогуће поделити 24. одела на 54. радника, а рок је одавно прошао.

Једно од питања које је постављено било је, да ли ће бити отпремнина за раднике с обзиром да има доста заинтересованих за то? Лазић је дао одговор, да ће вероватно у току идуће године бити отпремнине за две хиљаде радника на железници и 1300 за „кћерке фирме“.

Постављено је и питање поштовања радног времена и радне дисциплине у чвору. Наглашено је да има злоупотреба у том погледу од стране појединих руководилаца.

Д. В.

ЗОВС СОМБОР

РУКЕ КОЈЕ „ДАЈУ ЖИВОТ“ ВАГОНИМА

У слободно време сређују радну средину. Траже више извршилаца и посла. Недостатак алата, заштитне обуће и одеће. Раде послове које су некада обављали ремонтери

Да би сагледали право стање у ОЈ ЗОВС Сомбор потребно је много више времена него што смо ми провели. Али, чим смо крочили у круг схватили смо да ту раде изузетно вредни људи. Иако је већ увелико јесен стигла, лишће у њиховом кругу као да не постоји. Како рекоше, запослени сваки свој слободан тренутак користе да нешто корисно ураде у својој радној средини: косе траву, чисте лишће, фарбају, кречe, поправљају кров...

Круг је сређен, држи се уредно, људи су вредни. Ствари које су касиране пре неколико година, уредно су сложене и заштићене од крађе.

У разговору са запосленима, скоро сви у глас траже више посла и више извршилаца појединих занимања.

Драгољуб Остојић каже да њихови радници раде све послове које су некада ремонтери радили. Имају струг који ради послове са и без развезивања осовина. Постојећи број извршилаца је довољан, рече Остојић, али проблем настаје када неко од радника оде на годишњи одмор или боловање. Тада посао мора да стане. Истог је мишљења и пословођа на стругу Небојша Бачић, који нам још рече да је ту потребан још један стругар, да резервних делова углавном има и да до сада није било већег обима посла.

Обилазећи сва радна места, схватили смо да су услови рада подношљиви, али да морају бити много бољи. Расвета је ужасна, како нам рекоше, а грејање подношљиво. Кров зграде је дотрајао али га радници стално поправљају колико је то могуће. Радници које смо питали, да ли им је тешко и имају ли посла, рекоше да углавном кола за оправку стижу из Суботице, а у последње време и из Земуна. Сви су јединствени у томе ,,да простора за више рада постоји и да људи у смени нису довољно искоришћени“.

Потребно је нагласити да су овде запослени „освојили све могуће послове на путничким колима“. Струг који имају је универзални, може и за путничка и за теретна кола. Запослени су радници различитих занимања: електромеханичари, бравари, механичари... Они „дају живот вагонима“. Сви раде послове у оквиру своје специјалности. Један од запослених рече: „Електромеханичари одржавају цео енергетски део, мало ли је?“

Одржавање за периодну и текућу оправку овде се ради. Ту су такође разна занимања: бравари, стругари, лимари, ковачи...

Недостаје највише алата, резервни делови се споро набављају.

У овој мешовитој националној средини, међуљудски односи су на највишем могућем нивоу. До сада није било никаквих проблема.

Ово је средина у којој су сви чланови Синдиката железничара Србије.

Они без којих се не може у овој радној јединици су радници Неге кола. Сарадња је на врло високом нивоу али је њихов статус нерешен, рече Тереза Јерковић запослена у Неги кола. Она каже да материјала за рад има, ради се у турнусу, има довољан број извршилаца, али је велики проблем када су годишњи одмори и боловања. Сарадња са колегама свих делатности је савршена, додаје на крају разговора.

Разговор са овим људима оставља утисак да ови људи траже више посла, много се не жале, али желе да их саслушате, ако је могуће решите њихове проблеме који нису мали.

Овде је старосна структура запослених изузетно лоша, најмлађи радник има преко тридесет пет година. Млади се не запошљавају.

На крају обиласка радних места и радника који су ту запослени, дошли смо до котларнице где смо затекли колегу који је пред пензију. Котлар – уска специјалност. Овде људи раде са притиском од пет бара, нема повреда, услови рада су добри. Перфектна чистоћа и овде влада, као да нисте у котларници. Котао заложен а из оџака као да дим не излази. Ова котларница греје све објекте железнице у овом граду. Један радник када оде у пензију, више неће бити турнуса.

Сусрет са овим вредним и срдачним људима буди наду, али и даје обавезу да се реше проблеми који су велики. Надамо се да ће наша следећа посета Сомбору показати да су многи проблеми решени.

Вера Арсенијевић
Душан Василић

СТАНИЦА СОМБОР

ОД СЕДАМ ПРУЖНИХ ПРАВАЦА ОСТАЛА ТРИ

Добра сарадња синдиката и руководства предузећа у чвору. Традиција путовања возом. Богојево без прегледача кола. Недостатак локомотива отежава посао

Први воз у Сомбор стигао је 11. септембра 1869. године, када је за саобраћај отворена пруга Сегедин – Суботица – Сомбор. Била је то прва пруга у Бачкој.

Некада је Сомбор био важан железнички чвор у коме се укрштало седам праваца. Од седам данас су у функцији три правца.

Нема праваца Сомбор – Бачки брег, Сомбор – Ријица. Пруга Сомбор – Стапар – Оџаци је демонтирана, док на правцу према Апатину кад-кад прође неки воз.

О раду и проблемима у овој станици разговарали смо са шефом станице Сомбор, Марком Коларом, отправником возова и председником Синдикалне организације СТП СЖС, Зораном Лалићем и прегледачем кола Илијом Ђорђевићем.

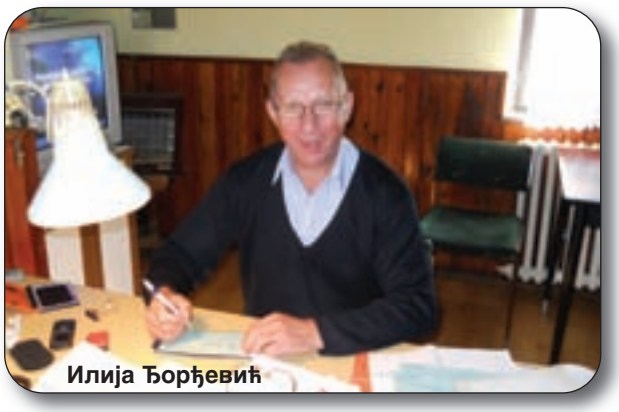

Илија Ђорђевић

Као и у већини станица један од највећих проблема је недовољан број извршилаца у извршним службама, док је старосна стуктура алармантна. За пет година неће имати ко да ради, истичу наши саговорници.

Тражи се повећање прихода и смањење трошкова. То је могуће остварити увођењем треће електро моторне гарнитуре.

На тај начин повећао би се број путника, самим тим и приходи, а вратила би се и традиција путовања возом, што је једна од карактеристика становника овог краја, истиче Колар.

Поред тога уштеде би се огледале у томе што би железничари на посао и са посла путовали возом, па би предузеће имало уштеде и до педесет одсто.

Стање колосека је такође незадовољавајуће, с обзиром да су улагања мала. Посебно је алармантно стање колосека од путног прелаза у километру 73+849 до границе маневрисања према станици Кљајићево.

Због лошег стања колосечих постројења и немогућности вршења маневрисања локомотивом серије 661, маневрисање се врши са највећом опрезношћу.

Поред тога велики проблем ствара и амброзија, запослени сами финансирају кошење и прскање овог корова.

Кров на станичној згради прокишњава, због чега су и оштећене просторије на спрату, као и фасада. Станична зграда изграђена је 1894. године и проглашена је за споменик културе, па је и из тог разлога неопходна хитна санација.

Поред станичне зграде у парку Иво Лола Рибар, налази се велелепни објекат у којем су се од вајкада одржавале синдикалне и друге манифестације и акције добровољног давања крви. Објекат је сада на мети хулигана и њега би такође требало санирати.

Поред незадовољства када је у питању зарада, чињеница је да само железничари немају регрес и топли оброк. Велики проблем запосле-

Зоран Лалић и Марко Колар

нима представља недостатак локомотиве за станичну маневру.

Наиме посла има, али да би се урадио неопходна су и средства за рад. Због недостатка маневарке чека се и по неколико дана како би се посао одрадио, што ствара незадовољство комитената.

Такође, неопходна је и локомотива за допрему и отпрему брута.

Услови рада запослених у односу на предходни период подигнути су на завиднији ниво, захваљујући запосленима, али и изузетној сарадњи и координацији шефа станице и синдиката.

Сарадња између служби је такође добра. Како рече шеф станице Колар интереси су заједнички са основним циљем одржавања уредности и безбедности железничког саобраћаја.

Када је реч о проблемима у Техничко колској служби, проблеми се такође огледају у недовољном броју извршилаца.

Нема надзорника па један прегледач кола мора све сам да одради: пријем, отпрему, пријем кола из радионице, преглед кола после утовара и истовара.

Велики проблем представљају и краће, поготову распоредника, и других колских делова.

Посебан проблем је станица Богојево, јер је укинута прегледна служба, а потребе за овим радником постоје. Прегледачи кола се авизирају по потреби, нема службених дозвола за одлазак у станицу Ердут на територију Хрватске.

Прегледачи кола за прелазак користе пасош, немају стални турнус што доста умањује ионако мала примања.

Запослени у овој станици надају се да ће се у скорије време њихови проблеми решити. До тада остаје да и даље одговорно и марљиво раде. Како рекоше, још се уздају у ону народну, нада последња умире.

В. Р.

„ЛАСНО ЋЕМО, АКО ЈЕСМО ЉУДИ“ – (4)

У КОМ ПОЗОРИШНОМ КОМАДУ ИГРАМО?

Да ли су железничари, већ више од деценију уназад, несвесни статисти у неком позоришном комаду, за који ни синдикати, ни пословодство, а изгледа ни Влада Србије, још нису одредили жанр?

Мора ли баш све у Србији бити позориште?

Колеге железничари и они са којима сам причао о многим проблемима железнице, о томе не желе да причају јавно, а мисле да би могло бити боље!

Пише: Драган Васиљевић

НА СЦЕНИ

Надали су се железничари, да ће се најављеним мерама штедње, рационализацијом употребе огромног и шареноликог возног парка, контролом набавки и још многа чега што је најављивано доласком „новог“ генералног директора „одмах“ осетити побољшање у квалитету мар гинализованог железничког саобраћаја и усло ва рада.

„Бивши железничар“ на челу железнице, „те шке речи“, изразита одлучност у бројним јавним медијским наступима, најављене значајне про мене у организацији и функционисању железни це као система, а у складу са европским очекивањима, ...?

Од самог почетка, по већ виђеном обичају из ранијих времена, након смена влада и генерал них директора, кренуло се у смене директора и шефова („по верикали и хоризонтали“), у отварање афера о пословању претходног пословодства, али и „постављање“ синдиката на маргине и дистанцирања од синдикалних трошкова на терет железнице ...

Медији су били пуни лоших вести о „вечитом губиташима“ железничарима, који „још добро живе“ на буџету сиромашне државе Србије!

Чинило се да ће се синдикати коначно бавити својим послом, заштитом права запослених, условима рад у скаду са Актом о процени ризика, отварањем преговора за усаглашавање Колективног уговора са измењеним законским одредбама, квалитетнијим упошљавањем постојећих кадрова и запослених, а све ради повећања унутрашњих уштеда!

Очекивало се да се отварање аргументоване и стручне расправе о уоченим проблемима у до сада спроведеним рационализацијама и ре-

структурирању, о изради квалитетније систематизације, о социјалном програму (ако је то уопште више могуће), о статусу зависних предузећа и запослених у њима, о изради квалитетног Плана пословања за 2014. годину, оптималнијем и ефикаснијем реду вожње, о повећању транспортних прихода...

Чинило се и очекивало да ће синдикати (макар они репрезентативни) коначно морати да се позабаве стручношћу својих представника, јер ће морати да сучеле само стручне аргументе са пословодством, у складу са законским и подзаконским актима о свим областима и питањима значајним за функционисање железнице!

Чланство и запослени су очекивали да се ће пословодство коначно покушати да обезбеди спровођење закона, да ће имати слуха да чује синдикалце (такве какви су – наши су), али и да ће се синдикати бавити питањима од значаја за сваку деоницу, станицу, депо, за сваког запосленог или члана на железници понаособ!

Резултати пословања представљени на недавној Скупштини друштва, приказују побољшање у сваком сегменту пословања железнице! Потписани су многобројни уговори о реализацији недовршених радова на инфраструктурним пројектима, набавци возних средстава ...!

И како то иначе бива у држави Србији, какви су резултати пословања стварно, оцењиваће у наредном периоду чланови Надзорног одбора, министарства, Влада, ревизори, надлежни органи државе, али и остали ... опозициони политичари, новински и медијски аналитичари и економски експери, чланови економског савета, та блоиди!!!

Нажалост, негде средином лета, опет су железничари били мета медија и јавности, због губитка посла са „Фиатом“!

Какви би тек резултати били да до тога није дошло?

А тек да није било ових гладних радника – несрећника из „Аутосаобраћаја“, са блокаде пруге у Крагујевцу, који се тако изборише за своје минималце и неизвесност за даљу судбину њихових радних места и имовину предузећа.

Како би тек могли да се „поносимо“, да није било милионских штета, које нам причинише лопови и „сакупљачи секундарних сировина“, што черупају и железницу и остала „јавна“ предузећа?

Због њих су и закони мењани по хитном поступку у Скупштини Србије!

Агенција за приватизацију, вероватно (са свим поменутим) „с тим нема ништа“, као ни са оним „нашим бившим колегама“ из зависних предузећа (Неге кола, Желтуриста, Желнида, КСР, Фул протекта и ...), као ни са овим „ћеркама фирма ма“ чији је оснивач железница (3333 радника Железница Србије, Заштитних радионица, Друштва за одржавање зграда, ЦИП-ом и ...), а која раде по основу „уговора са железницом“ и која су више терет, него корист, потребама пословодства железнице!

Лично мислим, да су ови проблеми последице брзоплетих приватизација и реструктурирања великих система, међу којима је и железница, на жалост!

Треба ли синдикати да се баве свим тим питањима, макар као последицама нечијих грешака и да ли уопште било ко, за било шта, пита синдикате?

Декларисана законска обавеза, „добронамерних писаца закона“ (међународна обавеза и уставно право), на то обавезују све оне који о свим питањима од интереса за запослене одлучују, да о томе разговарају са овлашћеним представницима запослених (краће речено – синдикалним представницима) у предузећу у ком су планиране промене власничке структуре, реорганизација, реструктурирање, итд.

Коме сметају синдикати, када ионако сиромашна држава, стигне на ивицу банкрота и када се очекује консензус за предложене мере буџетске штедње, на које смо приморани „због захтева европских моћника“, ММФ и Светске баке да коначно почнемо да враћамо дугове, проистекле из уговора и обавеза свих наших влада!

За колеге у „хваљеним тајкунским“ приватним, малим, средњим и великим предузећима, све владе више пута су издвајала позамашна новчана (буџетска) средства за повезивање стажа и исплату минималних зарада запосленима!

Железничари са „колосека“, „шине“ и „из канала“ за добре резулате пословања пословодства и вишегодишње „успешно“ спроведено реструктурирање (смањење извршилаца), као награду за зараде добити ће „мања буџетска средства“ рестриктивног буџета сиромашне Србије у 2014. години!!!

Опет ћемо чекати нека боља времена за регрес и топли оброк!

А тек када се усвоје планиране измене Закона о раду, е онда ће већ бити лакше да нам укину и зарађене зараде, поделе отказе, али ће пореске обавезе морати да се уплате, јер деца оних који те законе доносе и спроводе, морају да живе!

ИЗА СЦЕНЕ

Јесу ли железница и железничари „вечити“ заморчићи политике и политичара?! У чије име, за кога и чега уопште наступа генерални директор Железнице Србије?!

Нису ли синдикати, „сви са задњег списка регистрованих“ и чланством заједно, одговорни за све претходне неуспехе ранијих, али и овог пословодстава железнице?

Негде у време озбиљних медијских најава побољшања општег стања на железници, и критика неспособних предходника, а иза леђа јавности, „опипаване су могућности“, ради избора могућих „подобних“ синдиката за спровођене жељених планова пословодства!

„Мала је чаршија“ ова Србија!!! Поред толико пријатеља, непријатељи нам не требају!!!

Опет негде у то време, појединци из врхова неких „централа“ репрезентативних синдиката, али и оних многобројних „малих“, који „живота - ре“ на „ранијим заслугама“ из предходних гарнитура власти или директора, пожурили су да се престроје, преобуку дресове и „понуде своје услуге“ новом пословодству!

Понудили су и своје чланство, као „жиранте“, за њихову одлучност, поштење и решеност да се коначно на железници рашчисти са нерадом, корупцијом, незаслуженим привилегијама … углавном оних других!!!

Како то иначе бива, неки (од заслужних „чланова са књижицама“ – којим год ви то мислили или разумели) су потегли лична познанства (за - слуге) и убрзо се разоткрили „брзим напретком“ на новим радним местима у својим срединама! Познајем их лично!!!

Неки су жели само да имају утицаја на кадрирање (очување – заслужних чланова или својих ментора – оснивача на позицијама), неки би да се свете за све и свашта из својих неостварених „каријера“, неки су искористили „пра-

зан ход“ пре доношења нових закона, да запосле понеког из породице и фамилије, странке, да „ушићаре“ који службени стан, неку „солидну локацију“ на железничком земљишту и шта све неће пасти на памет онима са „задњим намерама“!

Много тога је у „понуди“, јер је тешко поверовати да је „лична карта“ железнице урађена у потпуности, после свих законских промена које су се односиле на права управљања имовином (земљиштем)?

Ништа ново, кажу колеге, тога је било и биће!!!

ЕПИЛОГ

Ко су сад ти „већи железничари“, што наиђу периодично (углавном после избора), од генерација железничара и њихових синдикалних представника (боље вероватно нисмо умели да изаберемо), а који су сав свој радни век уложили у имовину ове јадне железнице и сиромашне државе Србије!

Мало нам је „наше муке“, како још да прихватимо „бахатост пролазника“ које нам нанесе време?

Не тако давно, било је сличних искустава у раду овог синдиката!

Годинама нас је све мање напољу, „на колосеку“, а све више у „каменој згради“ од бројних „познаника пролазника“ и још увек сви стају уну - тра! Некако се и она „разгазила“!!!

Понесе тако понекад понеког „титула“, па би „домаће“ да избацују из куће, како би се они „раскомотили“, или можда има нешто што „домаћин и његова чељад“ не би требало да знају, о чему у интересу виших циљева политике, не би требало да разговарају са онима који „туда наиђоше“!?

Да ли то „интелигенција“ о којој је писао странац, који је своје срце поклонио палим солунским ратницима на Кајмакчалану, доктор Арчибалд Рајс у својој књизи „Чујте Срби“, далеке 1928. године? Треба ли странци да нам отварају очи?

Из чије куће, и по чијем наговору, било ко исељава железничке синдикате из управне зграда Железница Србије?

Коме сметају и због чега их се „можда стиде“?

Ако они не ваљају, није ли боље то рећи народу, јер „изабрани народни представници“, постављају сва та пословодства, која пролазе кроз ту исту „камену зграду“!

Превише је већ афера и „прљавштина“ бачено на образ и леђа железничара (о пословању железнице), а да квалитетом услуге и брзинама нисмо далеко одмакли од самих почетака, пре више од 120 година!

Јесу ли и зато криви синдикати, њихово чланстви или железничари?

Колегинице и колеге, нек нам је са срећом Нова 2014. година! Добар смо ми народ, требаће нам!

ДА МАЛО ИЗОШТРИМО

ПРИНУДНА ДИСЛОКАЦИЈА СИНДИКАТА

Обавештење о исељењу синдиката, достављено је. Неколико дана после тога, за оне синдикате који се нису иселили, стигао је и усмени „налог“ за исељење. Улаз и рад синдикатима у Немањиној 6. – забрањен је.

Шта то практично значи? Како ће синдикати функционисати? Да ли је ово крај једне саге између синдиката и пословодства? Или почетак нечега новог?

Вероватно је да ћемо одговор на ова питања брзо сазнати. Мада, познавајући прилике у нашем предузећу и синдикатима – агонија може да потраје.

Пре него што добијемо одговоре на горе поменута питања, потребно је осврнути се на протекле године и сагледати односе на релацији: послодавац- синдикати.

Годинама уназад свако руководство предузећа правило је сопствени синдикат. Синдикат који је одрађивао „прљаве послове“ за послодавца. Вође тих синдиката имали су и „птичијег млека“. Могли су да запошљавају, постављају руководиоце, директоре, завршавају високе школе које некада нису ни сањати могли. Плаћане су им високе школарине, добијали измишљена радна места... Били су „мали богови“. Они су заједно са руководећим гарнитурама пословод - ства радили шта су хтели. А хтели су и остварили много – за себе. Чланство је имало корист од тога – у појединачним случајевима.

Пословодство је опстајало и стварало што више малих синдиката. Расцепкај па владај. Репрезентативност неких синдиката била је чиста смејурија.

Сарадња синдиката и пословодства била је-обострана лична корист, и ништа више. Синдикати су потписивали шта год им је послодавац понудио. Мало су затезали, а затим потписивали. Утркивали су се ко ће први да потпише. Само да им се привилегије не дирају. Било је строго забрањено писати против појединих руководилаца, критиковати њихов рад, понашање. Синдикати су бранили пословодство од радника. Заузврат, пословодсво је бранило синдикалце и обезбеђивало им сигуран мандат на плаћеној функцији. Било је разних махинација, да ли је неко одговарао за то? Није.

Време садашње. Нова руководећа гарнитура за сада нема свој синдикат. Изјаве се дају у сми - слу ,,да синдикати и пословодство не треба да улазе на иста врата“. Руководства синдиката су помислила да је то тренутна игра пословодства, па су мало затегли и запретили. Чим је послода - вац „дао мали осмех“, синдикалци све заборављају и очекују поново исту игру из претходних година – ко ће пре да се додвори. Боље ће проћи. Међутим, дешава се нешто сасвим неочекивано. Послодавац игра своју игру. Иде до краја. Исељава синдикате из Немањине 6.

Који су разлози оваквог наступа послодавца? Чињенице говоре да мора „да се стеже каиш“. Значи, нема више пара колико их је било. Уштеде морају да дају своје резултате. Синдикати не знају где се налазе и шта да раде? Зашто?

Синдикати годинама нису били прави заступ - ници радника. Није било партнерског односа, само политички и лични. Обострана корист ру - ководстава: предузећа и синдиката.

Новонастала ситуација направила је тоталну пометњу у део руководства предузећа. И синдикална руководства. Нико се ту не сналази јер су навикли на другачију игру. Докле ће овако да траје? Овако неће моћи да функционише железница. Морају се тражити други модели сарадње?

Руководства синдиката морају да схвате да је вероватно њихово време истекло, када су са - рађивали на већ познати начин. Време тражи промене. Знање, стручност и заштита чланства у пуном свом смислу морају показати послодавцу у коме смеру синдикати врше своју улогу. Показати синдикалну снагу. То могу људи који не - мају „путера на глави“. У противном дешаваће нам се већ виђено. Послодавац има све податке о руководствима синдиката. Баш све. Зашто онда чуди овакав однос новог пословодства према синдикатима?

Неко од синдикалаца рече да неће ни ово пословодство дуго трајати. Било како било. Или ће бити као некада, што је мало вероватно, или ће уследити промене. Битка је почела, рат је објављен. Ко је јачи, победиће. И после тога опет ће сести за преговарачки сто. Мораће, и једни и други. И разговараће у складу са Законом, Колективним уговором... Није ли време да то учине пре него дође до рата и штетних последица по предузеће? Време је. Одмах.

Душан Василић

ЈСО ТКС

СЛАВА ПРЕГЛЕДАЧА КОЛА ОБЕЛЕЖЕНА У КРАЉЕВУ

Прегледачи кола Железница Србија, по седми пут су прославили своју славу, овог пута у Краљеву, а домаћин је била Синдикална организација ТКС Краљево

Ни кишовито новембарско јутро није омело колеге из свих организационих делова Сектора за ТКП да дођу на славу.

Свети Козма и Дамјан су били хришћански врачеви и бесребреници. Били су рођена браћа, а као деца крштени су и васпитавани у хришћанском духу.

Српска православна црква, Свете враче – Козму и Дамјана, слави првог новембра по јулијанском, односно 14. новембра по грегоријанском календару.

Већ до поднева, како је и планирано, пристигли су гости, а вредни и љубазни домаћини дочекали су госте са добро знаном шумадијском гостољубивошћу и срдачношћу у просторијама Културно уметничког друштва Железничар.

Црквени обред сечења славског колача обављен је у храму Светог Саве. По завршеном обреду протојерej Небојша Илић, честитајући славу осврнуо се на значај железнице и улогу који прегледачи кола имају у овом великом и јако битном систему.

Протојерej Илић је истакао да су Железнице Србије и железничари Краљевачког чвора дали велике донације за изградњу храма Светог Саве у Краљеву.

Свечани ручак за госте приређен је у ресторану Национал.

Свечаном ручку присуствовали су: Мирко Лазић председник СЖС са члановима Председништва СЖС, извршни директор Железница Србије Светозар Ћапин, помоћник директора Дирекције за инфраструктуру Љубомир Шталаматовић, директор Сектора за ТКП Владимир Булатовић, шеф секције за инфраструктуру краљевачког чвора Милинко Бојанић, начелник Одељења Сектора за ТКП Драгомир Млађеновић, представници Независног синдиката машиновођа Србије и шефови ОЦ и ОЈ Сектора за ТКП.

Председник синдикалне ТКС Краљево Александар Цветковић захвалио се свим гостима на присуству, пожелевши да се и убудуће на овај

Милан Пајовић

дан прегледачи кола окупљају поводом обележавања своје славе.

Цветковић је овом приликом уручио, поклон СО ТКС Краљево, ручни часовник свом колеги, прегледачу кола Милану Пајовићу, који крајем године одлази у заслужену пензију.

Затим је Цветковић, Драгану Рајачићу, следећем домаћину славе предао део славског колача.

Рајачић је у име чланова синдикалне органи - зације ТКС Нови Сад позвао присутне да следеће године дођу у Нови Сад, јер како рече, славу и традицију треба наставити и поштовати.

Светозар Ћапин, честитајући славу окупљеним колегама, кратко се осврнуо на актуелности у предузећу, истичући да је прегледна служба од изузетног значаја и веома битна за уредност и безбедност железничког саобраћаја.

Захваљујући гостопримству домаћинима славе, одличној организацијии и атмосфери која је владала међу окупљеним колегиницама и колегама, допринелели су да дружење протекне у добром расположењу и да свима остане у сећању као дивна успомена.

Из Краљева гости су отишли препуни лепих утисака, уз жељу, наду и веру да ћемо и ми железничари и наша железница у скорије време стати на здраве ноге. Ми прегледачи кола, надамо се и верујемо да ће наши напори, стручност и допринос који дајемо, у погледу безбедности и редовитости железничког саобраћаја, учинити да прегледна служба убудуће има заслужени третман.

Славили на многаја љета.

В. Р.

СЕКЦИЈА ЖЕНА СЖС
ХУМАНИТАРНА АКЦИЈА

НАШЕ МАЛО, НЕКОМЕ ЗНАЧИ МНОГО!

Хуманост, та помало чудна реч. Тешко објашњива, страна, али и необична, не - ретко се питамо шта је – Хуманост?

Хуманост је осећај пажње, бриге, даривања, то је најбољи рецепт за доброту. Једном речју, хуманост је највећа животна срећа, и највећа људска врлина.

Хуманост жена железничара, традиционал - на је и добро знана.

Већ годинама на измаку календарске године, Секција жена СЖС организује сада већ тради - ционалну акцију за помоћ Установи за децу и младе „Сремчица“.

Ни хладноћа тог петодецембарског препо - дневa није спречила наше колегинице са целе територије Железница Србије, да узму учешће у овој хуманитарној акцији.

Катарина Весић Мандић, координатор, упознала нас је са радом ове Установе.

Установа за децу и младе „Сремчица“, је установа социјалне заштите која збрињава триста корисника, са умерено, теже и тешким облицима ометености.

Ова установа пружа услуге смештаја, медицинске неге, васпитања и образовања, као и радног оспособљавања, корисника изнад десет година старости.

У Установи се налазе радионице: Народне радиности, кројачка, картонажа, ткачка, цвећарска радионица као и креативна радионица која се бави сликањем, осликавањем стакла, израдом фигура од гипса и новогодишњих честитки. У овим радионицама спроводи се радно окупациона терапија.

Циљ радионица је да корисници кроз рад и креативну игру дају максимум личних потенцијала, да сачувају стечене и развију нове навике, стварајући осећај одговорности, упорности и истрајности у раду, као и осећај за корисно и лепо.

Поред тога циљ радионица, самим тим и установе је да јачамо, личне капацитете корисника, кроз програме радног оспособљавања и самим тим снижавамо и даље висок степен социјалне дистанце, истакла је Весић Мандић.

Мандићева је изразила велику захвалност Синдикату железничара Србије и Секцији жена на помоћи, која установи и корисницима услуга ове Установе много значи.

Овој акцији присуствовала је и Снежана Солдо, одскора пензионер, досадашња председница секције жена СЖС са својом унуком, на чију је иницијативу покренута ова акција.

Снежана Бајић је пут Београда из Ниша кренула са десет колегиница и прикупљеном помоћи. Са поносом истиче да се жене нишког чвора, са великом жељом одазивају свим хуманитарним акцијама и да се оне морају наставити.

Колика је хуманост наших дама довољно говоре речи Благице Миленковић шефа СП станице Врање „Наше нешто мало, некоме значи много“.

Са Косова и Метохије, учешће у акцији узела је и Милијана Јоксимовић, водећи организатор за безбедност и здравље на раду у станици Звечан, рекавши да су ове акције за сваку похвалу које треба чешће организовати.

Живица Петровић из Заштитних радионица, са поносом истиче да су и заштитне радионице дале свој допринос овој акцији у виду гардеробе и обезбеђивањем сокова и послужења за учеснике у акцији. Посебно треба истаћи помоћ и допринос директора Заштитних радионица Мирка Добријевића.

Мирјана Радивојевић из ЗОВС Лајковац и Зорица Радивојевић возовођа у СП Београд су као и у ранијим акцијама увек срдачне и на услузи учесницима када је реч о послужењу.

Драгана Диковић председница Секције жена ЈСО СП, задовољна је одзивом, истакавши да је потребно више оваквих акција. Секција жена СЖС мора наставити са досадашњим континуитетом у раду. За то је неопходно укрупнити синдикалну сцену, рекла нам је на крају.

Биљана Крстић председница Секције жена СЖС, захвалила се свим учесницима ове хуманитарне акције, истакавши, да су времена те - шка, али да и то не спречава хумане људе да организују хуманитарне акције.

Крстић се у име Секције жена захвалила СЖС, шефу за инфраструктуру београдског чвора и шефу станице Београд на учешћу и доприносу у организацији акције

В. Р.

ПОРТРЕТ КОЛЕГИНИЦЕ

ЏЕПАРАЦ ОДРЕДИО БУДУЋНОСТ

Када је средином седамдесетих година, трећег јуна 1975. године, преко омладинске задруге добила посао на железници, Снежана Солдо ни слутила није да ће ту остати до краја свог радног века.

Сећа се Снежана речи свог оца, официра ЈНА „Труди се да на железници и останеш, јер све може да пропадне али железница не.“

Играла је кошарку у београдском Радничком, где је како рече зарадила и прве паре.

Почела је као стјуардеса, путовала је три године и за тај период вежу је многе успомене, али и догађаји.

Сећања се ређају као на траци.

Међутим, неке посебно издваја. Један од њих је догађај из фебруара 1976. године када је воз због невремена стајао завејан у станици Стиг.

У возу је било доста старијих особа и мале деце. Требало је свима посветити пажњу, почев од утопљавања до кувања чајева.

За несебичност и ангажовање добила је похвале од путника и тадашњег Радничког савета.

У мају 1976. године са новинарима из целог света ишла је на незванично отварање пруге од Београда до Титограда, садашње Подгорице.

Посебно јој је у сећању, како нам рече, за сва времена остало путовање Плавим возом на званично отварање пруге Београд – Бар, 26. маја 1976. године, којим је путовало најуже државно руководство велике Југославије предвођено тадашњим председником Јосипом Брозом .

Од тада, па до распоређивања на ново радно место, пратила је све до 1978. године, све специјалне возове.

Полагањем комерцијала примљена је 1978. године у стални радни однос.

Радила је Снежана на многим радним местима: међународној благајни и информацијама, све до удаје 1980. године, када је распоређена на радно место у служби „К – 92“, где је остала до октобра ове године када је отишла у заслужену пензију.

Од заснивања радног односа, па до одласка у пензију, Снежана је била акивна у раду друштвено политичких организација.

Била је секретар, потпредседник и председник омладине станице Београд. Убрзо је на предлог колега примљена у партију што је у то време било велико признање.

Из тог периода остала је и једна веома драга, најлепша успомена, када је у стјуардетској униформи носила последњу штафету младости преко Мостарске петље.

У СОФКИ града Београда била је представник железнице, где је изабрана у Комисију за информисање.

Рад у СОФКИ значио јој је много, завршила је курс новинарства. Дружење са таквим величинама, попут: Миљана Миљанића, Срђана Мушкатировића, Владана Стојаковића и многих других из света спорта и политике, много јој је значио у даљем раду.

Пуних тридесет пет година проведених на железници није мало. Од оснивања СЖС члан је синдиката, у којем је дала велики допринос, како у својој синдикалној организацији, ЈСО, тако и Републичком одбору. Чини се ипак, да је највећи траг оставила је у Секцији жена СЖС, чији је први председник и на тој функцији остала је до одласка у пензију.

Снежино ангажовање и рад у Комисији за информисање и допринос који је дала листу СИЖЕ, немерљиви су.

Њено синдикално ангажовање требало је ускладити са породичним обавезама. Али, све је то успевала највише захваљујући супругу и његовој подршци, али и подршци ћерке дипломираног стоматолога и сина који је завршио менаџмент.

Срећна је, што као и сестра, има диван брак, по узору на родитеље. Како каже, основа свега је породица.

Поносна је Снежана на све колегинице, са којима је сарађивала. Истиче да заједништво, искрен однос и пожртвовање које одликује Секцију жена треба неговати, јер је то једини гарант успешног рада.

Покренула је Снежана многе акције попут акције „Нај јаје“, хуманитарне акције за помоћ деци ометене у развоју, Новогодишњи базар ...

Било је отпора, тешко је било раскрчити пут, сада је лакше, само их треба наставити.

Многи када оду у пензију не могу да се снађу. Снежани то неће представњати проблем, јер како рече, ту је унука Уна која има две године. Срећна бака очекује још једно унуче.

Још много тога могло би се написатии и рећи о Снежани Солдо, доброј колегиници, супрузи, мајци и баки, активном и пожртвованом синдикалцу.

Срећно Снежана и хвала.

Владимир Радојевић

МЕЂУНАРОДНА САРАДЊА

КОНФЕРЕНЦИЈА СИНДИКАТА ЖЕЛЕЗНИЧКИХ РАДНИКА ЈУГОИСТОЧНЕ ЕВРОПЕ У СКОПЉУ

Синдикат железничара Србије присуствовао је конференцији Синдиката железничких радника југоисточне Европе, у организацији фондације „FRIEDRIC H EBERT STIFTUNG“ у Скопљу. Домаћин је био Синдикат транспортних радника и везе Македоније.

Конференција је одржана 29. новембра у Скопљу. То је наставак претходних конференција, почев од 2010. године, када је одржана прва конференција у Дубровнику. Конференцији су присуствовали Радомир Радусин и Драган Ћирић испред Синдиката железничара Србије.

Конференцији су присуствовали представници синдиката железничких радника југоисточне Европе: Синдикат стројевођа Словеније, Синдикат железничара Хрватске, Синдикат стројовођа Хрватске, Синдикат инфраструктуре Хрватских Железница, Синдикат железничара Србије, Самостални синдикат саобраћајно транспортне делатности ЖРС Бања Лука, Федерација транспортних радника подкрепа из Бугарске, Национална федерација друм де Фиер из Румуније и Синдикат за транспорт и везе из Македоније.

Такође је била присутна потпредседница ЕТФ-а Екетарина Јорданов, председница Секције жена ЕТФ-а и Rold Ludcke представник највећег немачког Синдиката ЕВГ, наравно уз присуство Милана Јефтића испред фондације „FRIEDRIC H EBERT STIFTUNG“.

Након неколико састанака у протекле три године, горе именовани синдикати су износили стање у својим железничким управама. Бавили су се проблемима у својим управама као и заједничким проблемима, као што је формирање предузећа „Карго Кс Словенија, Хрватска, Србија“ или тема, заснована на етапама либерализације за јединствено европско тржиште у наредном периоду „Четврти железнички пакет Европске комисије за транспортни саобраћај“.

На овој конференцији донешен је закључак да постоји огроман потенцијал за сарадњу између железничких синдиката у региону, констатујући да се синдикална сарадња заснива на солидарнсти, равноправности, једнакости, пријатељству и заједничкој користи.

У Европи, различите регије имају различите проблеме. Формирају се регионална удружења, као што су из западне Европе, или из скандинавских земаља. Пре него што оду за Брислел, при седницама Железничке Секције ЕТФ-а, имају и заједнички став.

На основу реченог, присутни на конференцији су донели „Меморандум о разумевању о оснивању Синдиката железничких радника југоситочне Европе“, где се потенцира да ће активности договрене у опсегу овог Меморандума бити обавезујуће за синдикате потписнике овог споразума и практично га примењивати у наредном периоду, уз координацију координатора који се именује до следећег окупљања. То је тренутно Златко Рател из Синдикат стројевођа Словеније, јер су они домаћини наредног окупљања које ће бити следеће године.

Практичну примену овог Меморандума можда ће се видети у наредном периоду, због дешавања које постоје на нашој синдикалној сцени и железничкој управи.

Драган Ћирић

РАНЖИРНА СТАНИЦА БЕОГРАД

Ранжирна станица Београд смештена је у макишком пољу на десној обали Саве. Први радови на изградњи ове станице почели су 1956. године. После краће паузе, радови су настављени 1966. године, и већ 1970. године станица почиње са радом, иако је до тада завршено тек 31 одсто од пројектом замишљеног посла.

Пројектована је као, тада најсавременија, са прередном моћи од шест хиљада кола дневно са 14 колосека у пријемном и 48 колосека у ранжирно – отпремном парку. Када је пуштена у рад, станица још увек није имала просторије за смештај маневарског и техничко – прегледног особља.

Станица је 1980. године добила свој коначни изглед. Укупна дужина колосека у станици износи 70.224 метара. На подручју станице налази се чак 175 скретница и веома много сигнала.

Први информациони систем за праћење теретних кола у станици Београд – Ранжирна направљен је 1980. године.

Године 1978. у склопу Ранжирне станице Београд изграђен је коначиште „Железничар“ са 74 двокреветне собе и три апартмана, као и великим рестораном. Тај објекат је некада служио за смештај железничких радника, а сада служи за смештај ученика Железничке техничке школе у Београду.

Године 1980. направљено је постројење за намирење дизел локомотива горивом.

Јануара 1977. године са радом почиње локомотивски депо „15. април“, такође у склопу Ранжирне станице Београд. Сервис локомотива са радом почиње 1979. године када је завршена његова градња.

Занимљиво је то да је депо „15. април“, у сарадњи са железничким радницима из сервиса, урадио ремонт електричне локомотиве 441 – 320 која је упала у Лимско језеро – извучена је из језера, довучена у депо, а потом је оспособљена (у три пута краћем року и за тродупло мање новца него што су тада радили ремонтери).

Данас, после 43 године „радног стажа“ ове станице, може се са поносом рећи да је ова Ранжирна станица Београд и данас једна од највећих ранжирних станица југоисточне Европе, и да је ова станица и данас станица са највише ранжирања теретних возова у Србији.

Услови рада у станици су, због дотрајалости система, мањка извршног особља и честих крађа, веома отежани, али вредни и марљиви радници се труде да своје послове обављају што боље и савесније, упркос поменутим потешкоћама.

Битно је поменути и то да је недавно, у склопу Ранжирне станице Београд, отворен нови, најсавременији, потподни струг за обраду венаца бандажа на локомотивама, моторним возовима, теретним и путничким колима.

Поред овог, недавно је у колској радионици, која је такође у склопу станице, инсталиран нови савремени струг.

Вељко Весић

СЕКЦИЈЕ ЖЕНА JCO СТП

ГАСТРОНОМСКИ РАЈ НА БАШЧАРШИЈИ

У организацији Одбора Секције жена ЈСО СТП, 9. новембра, тридесетак жена уприличиле су излет у Сарајево.

Сарајево, главни град Федерације Босне и Херцеговине је највећи урбани, културни и економски центар. Према последњим проценама има око 430 хиљада становника. Кроз град протиче река Миљацка, а у непосредној близини града је извориште реке Босне. Град Сарајево, седиште је највеће високошколске установе у земљи, Универзитета Сарајево, као и низа позоришних кућа, музеја и културних институција.

Путнице су се окупиле испред хотела Континентал у 23 и 30 часова. Ноћна вожња ка Сарајеву, са успутним задржавањима. Долазак у Сарајево је био у раним јутарњим сатима. Уследила је прва јутарња мераклијска кафа, а потом панорамско разгледање града. Они који су били у Сарајеву могли су да евоцирају успомене, на период уназад двадесет и више година.

Колегинице којима је ово први сусрет са градом виделе су: Ступ, Алипашино поље, Грбавицу, Маријин Двор, Скендерију, мостове на Миљацки, Народно позориште, Градску већницу, Инат кућу, Башчаршију, Трг Себиљ, Казанџилук, Башчаршију, Џамију из 16 века, Православну цркву, Синагогу ...

Након панорамског обиласка Сарајева уследило је слободно време за шетњу и индивидуалне активности. Одласком на Башчаршију уследило је право освежење. То је био гастрономски рај за сада већ по мало уморне путнице. Све колегинице су пробале оригиналне Сарајевске пите и незаобилазне Башчаршијске ћевапе, туфахије, баклаве и разне друге ђаконије. Није се могла заобићи ни права турска кафа из филџана.

Уследио је и неизбежни део путовања, шопинг. Умор је нестао у трен ока, уласком у тржни центар. Куповали су се сувенири, а већина путница је ту почела да планира поновни долазак у Сарајево.

Дан је брзо пролетео, умор није представљао никакве проблеме путницама, које су одмор нашле у аутобусу при повратку за Београд.

По доласку у Београд, договено је да се ускоро планира ново путовање, уз напомену да су колегинице саме финансирале овај излет.

Снежана Солдо

ЧЕФ☺РИЗМИ

ЧЕДОМИР Ј. МИТИЋ

- У нашем предузећу међуљудски односи су на завидном нивоу – свако неком на нечему завиди.
- Због лошег стања Лајковачке пруге, и Миле је престао да иде по њој.
- Суштина нашег циља је – да дођемо до циља.
- Што рече песник: „Што да будемо други, кад можемо да будемо први“.
- Такви смо ми: Кад плачемо, плачемо да нико не види, а кад се смејемо, смејемо се да виде сви.
- Хулиганима никако да станемо на пут, они увек иду странпутицом.
- И политичар и мода размишљају исто – како што дуже да трају.
- Тако је то код нас: Живимо само да преживимо.
- Такви смо ми: Знање нам је недовољно – а понашање неодговорно.
- Брате не разумем фору – да боље комуницирамо са странцима, него са нашима.
- У Србији стање редовно: Незапосленост расте, примања стоје, а цене расту ли расту.
- Што рече песник: „Тек је јутро, а нама већ пада мрак“.
- Поштено купио диплому, поштено платио радно место, поштено добио отказ као технолошки вишак – тако је то код нас све поштено.
- Што рече песник: „Увек је лепше тамо негде, него овде“.
- Прекинули смо да живимо од данас до сутра, и уопште мени више није јасно, како ми и даље живимо.

ЗАНИМЉИВОСТИ

ЖЕЛЕЗНИЧКЕ ЗАНИМЉИВОСТИ

Припремио: Владимир Радојевић

❋ *Стева Магазиновић, шеф железничког саобраћаја СДЖ био је организатор првог штрајка Српских железничара.*

❋ *Београдски радници организовали су 21. и 22. априла 1920. године штрајк солидарности са железничарима и бродарима.*

❋ *Железнички музеј у Београду основан је 1. фебруара 1951. године са задатком да прикупља, сређује, излаже, одржава и чува предмете и документа која се односе на историју железница. Музеј је смештен у згради Железница Србије, изграђене 1931. године, која је и сама музејски експонат.*

❋ *Железнички музеј отворен је 30. априла 1953. године изложбом „Кроз историју железница“.*

❋ *Железничка саобраћајна школа основана је 1922. године у Београду.*

❋ *Савез друштава железничара Србије за борбу против алкохолизма основан је средином маја1956. године.*

❋ *Драгица Угарковић, чланица београдске железничке дирекције била је мис Југославије за 1933. годину.*

СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ
КОМИСИЈА ЗА ФОНД СОЛИДАРНОСТИ РАДНИКА

Одобрена солидарна бесповратна новчана помоћ за **НОВЕМБАР 2013.** године, на састанку одржаном 18.11.2013. године.

Р.број	По члану	Име и презиме	ЈСО	Износ
1.	4.4	Крстић Миодраг	ЕТП Косово Поље	10.000,00
2.	4.4	Арва Јожеф	ЗОВС Кикинда	2.000,00
3.	4.4	Марковић Мићко	УПЗС НСП Лапово	15.000,00
4.	4.4	Срећо Златиборка	УПЗС НСП Пожаревац	8.500,00
5.	4.3	Марковић Славица	ВВ Београд	17.500,00
6.	4.4	Попара Надица	ВВ Београд	4.000,00
7.	4.5	Антић Даринка	ЗОП Ср. Митровица	13.000,00
8.	4.4	Фодор Љубица	СТП ОКП Београд	8.500,00
9.	4.3	Јокић Срба	СТП Београд	15.000,00
10.	4.3	Крнчевић Мехмедин	СТП Београд	15.000,00
У К У П Н О:				**108.500,00**

ПРЕДСЕДНИК
КОМИСИЈЕ ФОНДА СОЛИДАРНОСТИ
МИЛАНОВИЋ СЛОБОДАН

ПРЕДСЕДНИК
СИНДИКАТА ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ
МИРКО ЛАЗИЋ

На седници одржаној 18.11.2013.године, Комисија за фонд солидарности радника донела је следећу:

О Д Л У К У

1. Одобравају се позајмице члановима СЖС-а, за месец **НОВЕМБАР 2013.** године по списковима достављеним из ЈСО-а и то:

Р. број	НАЗИВ ЈСО	БРОЈ ПОЗАЈМИЦА	ИЗНОС
1.	ЈСО СТП	212	4.220.000,00
2.	ЈСО ЗОП	147	2.960.000,00
3.	ЈСО ЗОВС	186	3.720.000,00
4.	ЈСО ЕТП	87	1.740.000,00
5.	ЈСО УП-ЗС	57	1.140.000,00
6.	ЈСО ТКС	56	1.120.000,00
7.	ЈСО ВВ	55	1.100.000,00
	У К У П Н О:	**800**	**16.000.000,00**

2. Спискови ЈСО-а су саставни део ове одлуке.

ПРЕДСЕДНИК
КОМИСИЈЕ ФОНДА СОЛИДАРНОСТИ
МИЛАНОВИЋ СЛОБОДАН

ПРЕДСЕДНИК
СИНДИКАТА ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ
МИРКО ЛАЗИЋ

НОВОГОДИШЊИ ХУМАНИТАРНИ БАЗАР

СИЖЕ • Лист Синдиката железничара Србије • Оснивач и издавач: Синдикат железничара Србије • **Главни и одговорни уредник:** Мирко Лазић • **Адреса:** 11000 Београд, Немањина 6 • **Тел/факс:** 011/36-18-354 • www.szs-railsyn.org • **E-mail:** ztp_szs@szs-railsyn.org;

Уређивачки одбор: Комисија за информисање, образовање и издавачку делатност Синдиката железничара Србије: Радојевић Владимир, Кикић Биљана, Ђорђевић Горан, Звонимир Мишић, Перић Милоје, Миле Урошевић, Душан Василић • **Сарадници:** Арсенијевић Вера, Солдо Снежана, Васиљевић Драган и Миленковић Зоран • **Техничка припрема:** Драгица Смиљанић, Драган Васиљевић и Вера Арсенијевић • **E-mail:** size.szs@gmail.com

Извршни издавач: Желнид, Београд • **Адреса редакције:** 11000 Београд, Немањина 6 • **Тел:** 011/36-18-354; • **Штампа:** Желнид, Београд • CIP - Каталогизација у публикацији Народне библиотеке Србије, Београд 331.105.44(497.11) • ISSN 1451-7035 • COBISS.SR.ID 135437063

ПРЕГЛЕД РЕГИСТРОВАНИХ СИНДИКАТА У „ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ“а.д.
СА БРОЈЕМ ЧЛАНОВА ЗАПОСЛЕНИХ У ПРЕДУЗЕЋУ ЗА НОВЕМБАР 2013. године

РЕД. БРОЈ	НАЗИВ СИНДИКАТА	ИДЕНТИФИКАТОР	БРОЈ ЧЛАНОВА
1	СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ	1,5,6, A, K	5758
2	СИНДИКАТ ИЗВРШНИХ СЛУЖБИ СРПСКИХ ЖЕЛЕЗНИЦА	L	3043
3	СИНДИКАТ РАДНИКА ЖЕЛЕЗНИЧКЕ ИНФРАСТРУКТУРЕ СРБИЈЕ	9, Đ, M	2331
4	НЕЗАВИСНИ СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ	4	1767
5	НЕЗАВИСНИ СИНДИКАТ МАШИНОВОЂА	2	1284
6	СИНДИКАТ ИНВАЛИДА РАДА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ	3	36
7	СИНДИКАТ ОПЕРАТИВНЕ СЛУЖБЕ БЕОГРАД	8	47
8	СИНДИКАТ УДРУЖЕНИХ ЖЕЛЕЗНИЧАРА	7	32
9	АСНС – ГРАНСКИ СИНДИКАТ ЗАПОСЛЕНИХ У ЖЕЛ. САОБРАЋАЈУ	N	11
10	РЕГИОНАЛНО ГРАНСКИ СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ	C	624
11	АСНС ЖЕЛЕЗНИЧКИ СИНДИКАТ	T	123
12	СИНДИКАТ ЖТП – БГД НЕЗАВИСНОСТ	E	242
13	СИНДИКАТ СТРУЧНИХ СЛУЖБИ ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ	J	202
14	СИНДИКАТ МАШИНОВОЂА		304
15	СИНДИКАТ НОВИНАРА ЖТП БЕОГРАД	B	8
16	УЛЕДИЊЕНИ НЕЗАВИСНИ ГРАНСКИ СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ	U	9
17	СИНДИКАТ ПРЕВОЗА ПУТНИКА СРПСКИХ ЖЕЛЕЗНИЦА	M	0
18	СИНДИКАТ ИНФРАСТРУКТУРЕ ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ	X	215
19	СИНДИКАТ РАДНИКА ПРЕВОЗА РОБЕ	Đ	0
20	СИНДИКАТ ВУЧЕ СРПСКИХ ЖЕЛЕЗНИЦА	Ž	0
21	СРПСКИ СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА 1884	D	77
22	НЕЗАВИСНИ СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА ВОЈВОДИНЕ		6
23	ЖЕЛЕЗНИЧКИ СИНДИКАТ ПРВИ МАЈ		14
24	НЕЗАВИСНИ СИНДИКАТ МАШИНОВОЂА ВОЈВОДИНЕ		58
25	СИНДИКАТ МАШИНОВОЂА СОЛИДАРНОСТ УЖИЦЕ		19
26	СРБИЈА КАРГО СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА	V	37
27	СИНД. ОРГ. ЕЛЕКТРОТЕХНИЧКЕ СТРУКЕ ЕТП НИШ		0
28	СИНДИКТ ПРЕПОРОД ЖЕЛЕЗНИЦЕ		0
	НИСУ ЧЛАНОВИ		2333
	УКУПНО ЗАПОСЛЕНИХ		18193

БЕОГРАД 14.11.2013. год.

СРЕЌНИ
БОЖИЌНИ И
НОВОГОДИШЊИ
ПРАЗНИЦИ